

Claudio Quintillán, portavoz do Comité en Defensa do Monte Galego

Claudio Quintillán ten o seu espacio de traballo nos montes galegos. Técnico especialista forestal e colaborador da Organización Galega de Comunidades de Montes, nos últimos tempos participou no esforzo colectivo de promover o Comité en Defensa do Monte Galego, iniciativa que agrupa a un bo feixe de organizacións de toda Galiza -entre as que se atopa o Sindicato Labrego Galego- e que, neste ano 2004, tivo que alzar a voz para denunciar o fracaso estrepitoso da política en prevención de incendios da Xunta de Galiza.

“O meirande das causas dos lumes forestais relaciónanse coa desvalorización do agro”

■ ¿Cales pensa que son as causas verdadeiras dos incendios en Galiza?

Valorando en conxunto a política de montes da Xunta, as causas dos lumes forestais veñen, precisamente, da inexistencia dunha política de montes axeitada e dunha política do agro errónea en xeral.

En xeral, existen unhas condicións propicias para o desenvolvemento dos lumes xeradas polo envellecemento da poboación e o abandono do agro. A maiores, tamén hai, nunha porcentaxe pequena, incendios que precisaría de investigación policial. Pero o meirande das causas están relacionadas coa desvalorización do agro. Para aqueles que lle prenden lume ao monte, este espacio carece do máis mínimo valor.

■ E iso cando os montes teñen un enorme potencial.

Si, pero pensemos, por exemplo, na produción de madeira: agora mesmo o monte só conta para abastecer ás industrias de pasta de papel. Mesmo os serra-

Para Quintillán, a Xunta non fai nada por atallar as auténticas causas dos incendios forestais

doiros e fábricas de mobles están pasando unha época de apuro dada a carencia de materiais de calidade en Galiza, polo que se vén na obriga de importar madeira de calidade. E iso sen falar dos múltiples usos que pode ter o monte.

■ ¿Cales son eses usos?

Temos usos produtivos, so-

ciais e ecolóxicos. A pesares desta división, calquera destes usos é susceptible de ser un xerador de riqueza no medio rural. Dentro dos usos produtivos, temos a explotación de madeiras de calidade, cogomelos, castañas e outros froitos silvestres, plantas medicinais, caza menor e maior, etcétera.

Respecto dos usos sociais, hai que falar do turismo rural, do sendeirismo, dos deportes de aire libre. E aínda quedarían os usos ecolóxicos. O que está claro é que non podemos desligar uns usos doutros. Todos deben ir xuntos. Pero todo isto cómpre deseñalo, non se pode deixar ao azar.

“Para ir ao fondo da cuestión dos lumes hai que enfrontarse á PAC e a Madrid”

■ Por que Galiza está á cabeza en incendios forestais cando somos unha das comunidades que máis invisten en combater o lume?

Temos unha media de 12.000 lumes por ano e investimentos de 8.000 millóns de pesetas. Isto é así porque a Xunta aplica só medidas de contención do lume. A súa prevención consiste en construír pistas, cortalumes, depósitos de auga, etcétera. Pero, ¿que prevención é esa se as causas seguen existindo? Se non eliminamos as causas, a política da Xunta só serve para que os incendios non sexan moi grandes, sempre que non haxa circunstancias climáticas adversas.

¿Por que non se vai, daquela, ao fondo da cuestión? Pois porque iso significaría ter que enfrontarse aos deseños da Política Agraria Común (PAC) ou ás políticas de Madrid, que a Galiza marxinárona, castigárona, e forzárona a ser o que é.

■ ¿Que obxectivos ten, neste intre, o Comité?

É necesario facer un chamamento. Se queremos que isto se solucione, o rural non pode estar por máis tempo desligado do mundo urbano. Por iso dende o Comité estamos acudindo ás comarcas a difundir o noso proxecto. As persoas que consume produtos do agro deberían pensar na capacidade que temos para producir sen ter que importar. Somos un país que podería ser autosuficiente en materia agrícola e gandeira e, pola contra, traemos produtos de fóra que, por riba, son de mala calidade. A loita contra o lume comeza tomando conciencia de que o mundo rural desaparece, de que o monte está abandonado.

“Débese facer unha ordenación do territorio e definir os usos e utilidades do solo”

■ ¿Cales pensa que deberían ser os eixes dunha correcta política contra incendios no noso país?

O primeiro que se debe facer é ordenar o territorio. En segundo lugar, e dentro da ordenación do territorio, o espacio agrario e o monte deben estar incluídos nesa ordenación, sobre todo se temos en conta que dous tercios de Galiza son monte. Terceiro, debemos definir os usos e utilidades do solo, tendo en conta a configuración comarcal do territorio e os niveis de poboación. Neste senso, hai que facer unha análise fonda das zonas máis despoboadas e deprimidas e procurar ligar os usos dese territorio ao desenvolvemento do lugar. Para facer isto, deberíamos ter en conta as características propias de cada comarca.

O seguinte paso sería a información e a formación. Este é un tema san-

grante, pois levamos moitos anos utilizando fondos europeos para esta fin, e hoxe podemos concluír que o meirande dos cartos foron dilapidados, pois as campañas non valen de nada se as persoas non asumen que o monte ten valor.

■ ¿E que pasa coa formación?

Galiza conta cunha grande cantidade de centros de formación agraria, forestal e medioambiental, pero non inflúe á hora de atallar as causas do lume, pois iso non vai acompañado dunha ordenación do territorio, nin da definición dos usos do solo, nin de plans comarcais para desenvolver esas políticas.

Neste senso, a rede formada por Política Agroalimentaria, coas axencias de extensión agraria, e por Medio Ambiente cos distritos ambientais, non funciona, pois carece de obxec-

tivos e de medios, e os funcionarios deben obedecer a unha política determinada que, nestes intre, non existe.

■ ¿Correspóndense as cifras oficiais do lume coa verdadeira superficie queimada?

A Xunta leva catorce anos co Plan de Incendios Forestais de Galiza (Infoga) sostendo que se temos o mesmo número de lumes, pero diminúe a superficie queimada, iso quere dicir que as cousas se están a facer ben.

Nembargantes, cando os lumes son desproporcionados por mor de condicións climáticas adversas, as cifras redúcense ou se disimulan, como teñen demostrado as medicións feitas polo Comité. Un dos xeitos de facelo é medindo a superficie sobre plano sen ter en conta os desniveis de terreo, o que sempre aporta datos inferiores aos reais.